

DE BESTE SINGER-SONGWRITER VAN NEDERLAND IN DIENST VAN DE MUZIEK

In de komende edities van AV & Entertainment Magazine brengen we verhalen over hoe verschillende soorten tv-programma's worden gemaakt. Welke mensen zijn er bij betrokken, wat zijn hun taken en hoe komt de productie tot stand? Voor deze eerste aflevering waren we bij de finale van 'De Beste Singer-Songwriter van Nederland'. Arnout van der Hoek, MediaAssist

Na vier afleveringen met audities in de Wisseloord Studio's, één aflevering op locatie en vier semi-live uitzendingen vanuit Bitterzoet, was het eind juli tijd voor de finale van 'De Beste Singer-Songwriter van Nederland', vanuit het Paard van Troje in Den Haag. In De Beste Singer-Songwriter moet je kunnen schrijven, zingen, jezelf muzikaal begeleiden én je publiek weten te raken. Het programma is van VARA en BNN en wordt geproduceerd door BlazHoffski, het productiebedrijf van Dan Blazer en Erik van der Hoff. Na het vorige (eerste) seizoen sleepte het programma een TV Beeld voor het 'Beste Nieuwe Format' in de wacht.

DE INGREDIËNTEN

De finale-uitzending was groots opgezet in het Paard van Troje en werd rechtstreeks uitgezonden op Nederland 3. Zes finalisten brachten hun zelf gekozen beste lied en werden daarbij ondersteund door de band van Miss Montreal, aangevuld door strijkers, blazers en backingvocals. Giel Beelen presenteerde vanaf het podium en de verschillende juryleden gaven commentaar vanaf het eerste balkon. Midden

in de zaal konden de kandidaten vanaf een bank de hele voorstelling volgen. Beelen zocht ze regelmatig op om commentaar te vragen en opmerkingen op Twitter met ze te bespreken.

In de middag voor de uitzending werd uitgebreid gerepeteerd, daarvoor waren techniek en productie al geruime tijd bezig met de opbouw. Bij de finale was een groot deel van het productieteam van BlazHoffski aanwezig om mee te helpen en kritisch mee te kijken onder leiding van Erik van der Hoff. Naast productie waren er de redactie, de regie en de begeleiding van de muzikanten en de juryleden.

TECHNIEK

De techniek was uitgebreid. Er waren voor de live uitzending tien camera's opgesteld in de zaal. Eén camera was onbemand en stond vast opgesteld achter op het podium, ter hoogte van de drumkit. De rest van de camera's was bemand en bijna allemaal waren ze min of meer portable. Ze konden van statief worden gehaald en snel worden verplaatst, of op de schouder worden genomen. Camera 1, achter in

de zaal, stond wel op een grote sokkel en had een lange boxlens. Hiermee konden de klassieke presentatieshots en totalen worden gemaakt. De tweede belangrijke camera was de camera op een crane. Deze remote gestuurde camera kon zowel helemaal aan de achterkant van de zaal komen als boven het podium. De cameraman zat achter een console waarmee hij de camera kon bedienen en hij werkte samen met de crane-operator. Omdat bewegingen van de crane ook 'live' werden gebruikt, was het werk van de operator niet alleen om aan de contragewichten te hangen, maar moest hij tevens in samenwerking met de camera-operator vloeiende bewegingen maken. Hierbij komt nog het aspect dat het een live uitzending was en dat het beeld van deze camera werd geschakeld in combinatie met de andere negen camera's. Zaak dus om bij de les te blijven, goed te repeteren en te zorgen dat je de beweging goed inzet en goed vloeiend weer stopt. Veiligheid is natuurlijk erg belangrijk.

CAMERA'S

Behalve een camera in het publiek waren er nog twee camera's voor het podium, vier

op het podium en één camera achter op het balkon. De camera achter op het balkon kon naar het zijbalkon lopen om bij de jury te komen. Ook de cameramannen op het podium hadden allerlei changementen. Voor de muzikale uitvoering moesten ze shots aanbieden op band en artiest en tijdens de gesprekken met presentator en jury konden ze meer naar voren komen. Tenslotte was er voor de eindfase, waarin Michael Prins tot winnaar werd gekozen, een groot changement. De jury kwam naar beneden, alle kandidaten gingen naar het podium en in de eindchaos moest Giel Beelen nog een eindpresentatie doen. De cameramannen moesten zowel op het podium als in het publiek manoeuvreren. De camera-assistenten waren dus geen overbodige luxe. Ze hielden de veiligheid van hun cameraman in de gaten en zorgden voor genoeg kabellengte. Er was erg veel publiek en de vloer en balkons waren volgepakt. De changementen waren soms snel en dwars door het publiek heen, maar met een beetje vriendelijk geduw en getrek lukte het prima. De techniek was overigens in handen van United. Aan de straat plaatsten zij een grote meercamerawagen (OB 12) en Materiaalwagen 12. Aan het eind van de middag kwam daar nog de satellietwagen (HOL-75) bij voor de live verbinding.

LICHT EN GELUID

Voor de belichting waren Light-h-art en Bourgonje ingeschakeld. Er hing een flink plafond aan licht en de bediening werd gedaan vanaf het eerste balkon van de zaal. Op de tweede verdieping was nog een operator met een volgspot. Ook de technici van het Paard van Troje hadden het nodige te doen. Audio in de zaal en de verschillende technische voorzieningen voor en achter het podium werden door hen verzorgd. Voor de changementen op het podium, het zorgen van de juiste gitaar, het verplaatsen van de piano en voor alles wat eventueel kon misgaan waren verschillende stressbestendige podiumassistenten aanwezig. Het geluid was dubbel aangepakt. De muziekmix voor de uitzending (en later online) werd in de wagen gemaakt. Apart van deze mix was er een geluidstechnicus die de presentatie mixte en zorgde voor alle zogenaamde retoursignalen. Datzelfde gold voor de zaal. Ook daar waren twee geluidstechnici aan het mixen. De muziekmixer in de zaal had de opdracht om enigszins 'vlak' te mixen, dit om te zorgen voor een goede mix naar tv. Bij te veel dynamiek in de zaal zou er te veel overspraak op de microfoons zijn en zou het muziekbeeld op TV wat 'hol' overkomen. De zaalmixer diende zich dus te beheersen. Op het podium zat achter de coulissen de monitormixer. Hij mixte voor de verschillende muzikanten wat zij horen over de bij hen geplaatste monitorboxen of in-ears. De zangers en zangeressen willen een net wat andere mix horen dan bijvoorbeeld de slagwerker.

OPLETTEN

In de wagen was het ook volgepakt met mensen. Centraal zat de regisseur met een overzicht over alle camerabeelden en andere bronnen. Rechts van hem de schakeltechnicus, links de regie-assistente. Op het podium hingen vijf manshoge plasmaschermen waarop graphics en beelden als decor werden ver-

toond. De schakeltechnicus in de wagen schakelde deze bronnen op een aparte rail van zijn beeldmixer. Achter de regie was een kleine verhoging waar plaats was voor de redactie voor Twitter en andere nieuwe media. Ook was daar een plekje voor de graphic operator. Tijdens de uitzending kreeg Giel Beelen een aantal keren een iPad met de laatste opmerkingen via Twitter, die hij met de kandidaten besprak. In de ruimte naast de regie zat aan de ene kant achter glas de audio en aan de andere kant de videotechniek. Met twee personen werden de tien camera's 'geshadet'. Zij zorgden ervoor dat de camera's in kleur en licht met elkaar gelijk waren. Omdat er nogal wat changementen en veel verschillende lichtsituaties waren, was het opletten voor ze. Naast hen zat de LSM EVS operator. Deze bediende de video harddisk recorders en had drie verschillende opnames lopen. Er werd ook een 'clean-feed'

opgenomen, waarbij alle graphics worden weggelaten. Voor het maken van muziekclips voor de site kunnen dan later andere graphics worden gebruikt. De derde recorder nam een zogenaamde 'iso' op, één van de camera's apart. Zo kunnen bij hermontage eventuele schakelmomenten anders worden opgelost en kunnen eventuele kleine foutjes worden weggehaald.

VOLLE WAGEN

De audio opname werd diezelfde nacht gemasterd bij de Wisseloord Studio's. Als back-up liep er ook nog een Digital Betacam recorder mee. Aan de andere kant van de ruimte zat nog een tweede LSM Operator die alle instarts verzorgde. Aan het einde van de show werd een samenvatting getoond van alle optredens van die avond. De LSM Operator zorgde voor de montage en de instart daarvan. Hij moest vlot werken, want de tijd tussen het laatste

optreden en het terugkijken was maar heel kort. Al met al een volle wagen, waarbij ik vast nog wat assistenten heb overgeslagen, net als de niet te vergeten Operationeel Productie Leider die het project facilitair leidde.

CROSSMEDIAAL

Het programmaformat van de talentenshow was crossmediaal opgebouwd. Het begon en eindigde met radio-optredens en presentaties met gebruik van social media en clips op internet. Singer-Songwriter is een niche in de popmuziek en werd hier met liefde en kwaliteit gebracht. Wat mij opviel was dat ook de registratie, het camerawerk en geluid je dichtbij de artiesten bracht, zonder te veel opsmuk. Hoewel er tien camera's waren, stond het programma ten dienste van de optredens. Bij vele talentenshow's op televisie is dit andersom. ■